

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο διατάσσει:

Οι συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 1, παράγραφος 2, και 8, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας 91/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την άδεια οδήγησης, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/26/ΕΚ του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1997, δεν επιτρέπουν σε κράτος μέλος να μην αναγνωρίζει, εντός της επικρατείας του, το δικαίωμα οδήγησης που παρέχει άδεια οδήγησης χορηγηθείσα σε άλλο κράτος μέλος και, κατά συνέπεια, το κύρος αυτής της άδειας, με το αιτιολογικό ότι ο δικαιούχος αυτής της άδειας, από τον οποίον είχε αφαιρεθεί, στην επικράτεια του πρώτου κράτους, προγενεστέρως χορηγηθείσα άδεια οδήγησης, χωρίς να του έχει επιβληθεί μέτρο προσωρινής απαγόρευσης αιτήσεως νέας άδειας, δεν υποβλήθηκε στις προϋποθέσεις που επιβάλλονται από την κανονιστική ρύθμιση αυτού του κράτους για τη χορήγηση νέας άδειας κατόπιν της ως άνω αφαιρέσεως της προηγούμενης, περιλαμβανομένης της εξέτασεως της ικανότητάς του να οδηγεί ώστε να εξακριβωθεί ότι οι λόγοι της αφαιρέσεως της άδειας εξέλειπαν.

(¹) ΕΕ C 296 της 26.11.2005.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2006 [αίτηση του Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lucien De Graaf, Gudula Daniels κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-436/05) (¹)

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Απαράδεκτη)

(2006/C 326/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στη διαδικασία της κύριας δίκης

Lucien De Graaf, Gudula Daniels

κατά

Belgische Staat

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hof van beroep te Antwerpen — Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ L 28, σ. 1) — Ουσιαστικό πεδίο

εφαρμογής του κανονισμού — Ζήτημα κατά πόσον εμπίπτει μια πρόσθετη επιβάρυνση για περίοδο κρίσεως που εισπράττει ένα κράτος μέλος προς χρηματοδότηση του συστήματός του κοινωνικής ασφαλίσεως — Υποχρέωση καταβολής του ποσού της επιβαρύνσεως ακόμη και σε περίπτωση εφαρμογής άλλου καθεστώτος κοινωνικής ασφαλίσεως, πλην εκείνου του κράτους μέλους διαμονής — Συμβατότητα με το άρθρο 39 ΕΚ

Διατακτικό της διατάξεως

Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen, με απόφαση της 29ης Νοεμβρίου 2005, είναι απαράδεκτη.

(¹) ΕΕ C 36 της 11.02.2006.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Sozialgericht Berlin στις 24 Φεβρουαρίου 2006 — Irene Werich κατά Deutsche Rentenversicherung Bund

(Υπόθεση C-111/06)

(2006/C 326/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Sozialgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Irene Werich

Καθού: Deutsche Rentenversicherung Bund

Προδικαστικό ερώτημα

Συμβιβάζεται η διάταξη του παραρτήματος VI. Δ. (πρώην Γ.) Γερμανία αριθ. 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 (¹), περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας [κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71], με υπέρτερης τυπικής ισχύος κανόνες του κοινοτικού δικαίου, και ιδίως με την επιταγή της ελεύθερης κυκλοφορίας και την αρχή της εξαγωγιμότητας των παροχών σύμφωνα με το άρθρο 42 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, στο μέτρο που αποκλείει, μεταξύ άλλων, την παροχή συντάξεως γήρατος βάσει περιόδων ασφαλίσεως για τις οποίες κατεβλήθησαν υποχρεωτικές εισφορές βάσει των ασφαλιστικών νόμων του Γερμανικού Ράιχ;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73.